บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถประสงค์ เพื่อศึกษาถึงผลของการฝึกตามโปรแกรมพลัยโอเมตริก และหรือโปรแกรมการวิ่งระยะสั้นที่มีต่อความเร็วในการวิ่ง 80 เมตร และกำลังของกล้ามเนื้อขาในกล่ม ควบคุม และกลุ่มทดลองโดยให้กลุ่มควบคุมทำการฝึกตามโปรแกรมการวิ่งระยะสั้นเพียงอย่างเดียว ส่วน กลุ่มทดลองฝึกโปรแกรมพลัยโอเมตริกควบคู่โปรแกรมการวิ่งระยะสั้นโดยกลุ่มตัวอย่างของทั้งสองกลุ่ม เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ที่มีอายุระหว่าง 14–15 ปี โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารี อำเภอเมือง จังหวัคลำปาง ที่ผ่านการเรียนวิชา กรีฑา 1 มาแล้ว จำนวน 30 คน โดยคัดเลือกมาจากนักเรียน ที่มีสถิติเวลาในการวิ่งที่ดีที่สุดในอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 30 การวิจัยในครั้งนี้ใช้โปรแกรมพลัยโอเมตริก ควบคู่โปรแกรมการวิ่งระยะสั้น ทำการฝึกกับกลุ่มทดลองและใช้โปรแกรมการวิ่งระยะสั้นเพียงอย่างเดียว ทำการฝึกกับกลุ่มควบคุมเป็นเวลา 8 สัปคาห์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการทำการวิจัยในครั้งนี้ คือข้อมูล ทั่วไปของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองซึ่งประกอบด้วย อายุ น้ำหนักและส่วนสูงระยะเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร และกำลังของกล้ามเนื้อขา โดยใช้ Margaria test ก่อนการฝึก (Pre-Training) และหลังการฝึก (Post -Training) จากนั้นนำอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงของกลุ่มทคลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน ทางสถิติ Independent t-test จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 13 .0เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างระยะเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร และความสามารถในการกระโคคสูงโดยใช้ Margaria test ก่อนการฝึก (Pre - Training) และหลังการฝึก (Post - Training) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ สถิติ Paired t- test และเปรียบเทียบผลต่างของระยะเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร และความสามารถใน การกระ โคคสูงโคยใช้ Margaria test ภายหลังการฝึกตามโปรแกรมระหว่างกลุ่มทคลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Univariate Analysis of Variance จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 13.0

1. เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไประหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มควบคุม (n=15) และกลุ่มทดลอง (n=15) และเปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้สถิติ Independent t-test

ข้อมูลทั่วไป	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		df	Umi	P-value
	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม			a r	W/ A
อายุ (ปี)	14.40 <u>+</u> 0.51	14.40 <u>+</u> 0.51	28	.000	1.000
น้ำหนัก (กก.)	42.60 <u>+</u> 6.46	40.47 <u>+</u> 6.16	28	.926	.363
ส่วนสูง (ซม.)	154.87 <u>+</u> 5.24	152.20 <u>+</u> 9.42	28	.958	.346

จากตาราง 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาหญิง โรงเรียนศึกษา สงเคราะห์จิตต์อารีจำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ15 คน กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองมีอายุและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เฉลี่ย 14.40±0.51 ปี น้ำหนักและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 42.60±6.46 กิโลกรัม ส่วนสูงและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 154.87±5.24เซนติเมตร ส่วนกลุ่มควบคุม มีอายุและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 14.40±0.51 ปี น้ำหนักและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 40.47±6.61 กิโลกรัม ส่วนสูง และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเฉลี่ย 152.20±9.42 เซนติเมตร เมื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยสถิติ Independent t-test พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีอายุ น้ำหนักและส่วนสูงไม่แตกต่างกัน(p>0.05)

2. เปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตรและกำลังของกล้ามเนื้อขาได้จากการทดสอบมาร์กาเรีย ก่อน และ หลังการฝึกในกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร และกำลังของกล้ามเนื้อขาก่อนและหลัง การฝึกในกลุ่มทดลอง (n=15) โดยใช้สถิติ Paired t-test

ตัวแปรที่ทดสอบ	ค่าเฉลี่ยและส่วนเ	บี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่างและ	P-value
151	ก่อนฝึก	หลังฝึก	ส่วนเบียงเบนมาตรฐาน	
เวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 ม.	13.82 <u>+</u> 0.58	12.07 <u>±</u> 0.59	-1.75 <u>+</u> 0.60	0.000*
(วินาที)	600	33 60		
กำลังของกล้ามเนื้อขา	30.63 <u>+</u> 4.06	32.71 <u>+</u> 6.50	2.08 <u>+</u> 3.49	0.037**
(กิโลกรัม-เมตร/วินาที)	AT IT	NIVE		

^{*} มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P<0.001

ตารางที่ 2 กลุ่มทคลองซึ่งทำการทคสอบ โดยการวิ่งระยะสั้น 80 เมตร แล้วจับ เวลาที่ได้ และทำการทคสอบมาร์กาเรียเพื่อหากำลังของกล้ามเนื้อขาก่อนและหลังการฝึกตามโปรแกรม พลัยโอเมตริกควบคู่ไปกับโปรแกรมการวิ่งระยะสั้น เป็นเวลา 8 สัปคาห์ ผลพบว่าก่อนการฝึก กลุ่ม ทคลองใช้เวลาในการวิ่ง 80 เมตร 13.82±0.58 วินาที หลังการฝึกใช้เวลาในการวิ่งลดลงเป็น 12.07±0.59 วินาที โดยมีผลต่างอยู่ที่ -1.75±0.60 วินาที เมื่อนำระยะเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร ก่อนและหลังการฝึก มาเปรียบเทียบกันโดยใช้สถิติ Paired t - test พบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ p<0.001 และเมื่อพิจารณาถึงกำลังของกล้ามเนื้อขา ผลพบว่าก่อนการฝึกกลุ่มทคลองกระโดดมีกำลังกล้ามเนื้อขา 30.63±4.06 กิโลกรัม-เมตร/วินาที หลังการฝึก กำลังกล้ามเนื้อขาเพิ่มขึ้นเป็น 32.71±6.50 กิโลกรัม-เมตร/วินาที โดยมีผลต่างอยู่ที่ 2.08±3.49 กิโลกรัม-เมตร/วินาที เมื่อนำกำลังกล้ามเนื้อก่อนและหลังการฝึกมา เปรียบเทียบกันโดยใช้สถิติ Paired t-test พบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ p<0.05

^{**} มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P<0.05

3. เปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตรและกำลังของกล้ามเนื้อขาที่ได้จากการทดสอบมาร์กาเรีย ก่อน และหลังการฝึก ในกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตรและกำลังของกล้ามเนื้อขาก่อนและหลัง การฝึก ในกลุ่มควบคุม (n=15) โดยใช้สถิติ Paired t-test

ตัวแปรที่ทดสอบ	ค่าเฉลี่ยและส่วน	เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่างและ	P-value
10//	ก่อนฝึก	หลังฝึก	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
เวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 ม.	13.85 <u>+</u> 0.54	11.61 <u>±</u> 0.79	-2.24 <u>+</u> 0.85	0.000*
(วินาที)	di			3
กำลังของกล้ามเนื้อขา	29.53 <u>+</u> 2.96	33.60 <u>+</u> 3.46	4.07 <u>+</u> 2.42	0.000*
(กิโลกรัม-เมตร/วินาที)		V ' W /	7	

^{*}มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P<0.001

ตารางที่ 3 กลุ่มควบคุมซึ่งทำการทดสอบโดยการวิ่งระยะสั้น 80 เมตรแล้วจับเวลาที่ ได้ และทำการทดสอบมาร์กาเรีย เพื่อหากำลังของกล้ามเนื้อขา ก่อนและหลังการฝึกตามโปรแกรม การวิ่งระยะสั้นเพียงอย่างเดียวเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ผลพบว่าก่อนการฝึก กลุ่มควบคุมใช้เวลาในการวิ่ง 80 เมตร 13.85±0.54 วินาที หลังการฝึกใช้เวลาในการวิ่ง 80 เมตร ก่อนและหลังการฝึกมาเปรียบเทียบกันโดย ใช้สถิติ Paired t-test พบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ p<0.001และเมื่อพิจารณาถึงกำลัง ของกล้ามเนื้อขา ผลพบว่าก่อนการฝึก กลุ่มควบคุมมีกำลังของกล้ามเนื้อขา 29.53±2.96 กิโลกรัม-เมตร/วินาที หลังการฝึกกำลังกล้ามเนื้อขาเพิ่มขึ้นเป็น 33.60±3.46 กิโลกรัม-เมตร/วินาที โดยมีผลต่างอยู่ที่ 4.07±2.42 กิโลกรัม-เมตร/วินาที เมื่อนำกำลังของกล้ามเนื้อขา จากการทดสอบมาร์กาเรียก่อนและหลัง การฝึกมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้สถิติ Paired t - test พบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ p<0.001

4. เปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร ระหว่างกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุมซึ่งมี ตัวแปรร่วมคือน้ำหนักตัวและส่วนสูง โดยใช้สถิติ Univariate Analysis of Variance

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P-value
Corrected	2.853 ^a	3	.951	1.741	.183
Intercept	1.150		1.150	2.105	.159
Weight	.976	1(2)	.976	1.787	.193
Height	.664	1	.664	1.216	.280
Groups	1.608	1	1.608	2.943	.098
Error	14.204	26	.546		6
Total	136.617	30		/ 5	7 //
Corrected Total	17.057	29		1	Y ///

a = R Squared = .167 (Adjusted R Squared = .071)

หลังการฝึกตามโปรแกรมพลัยโอเมตริกควบคู่ไปกับโปรแกรมการวิ่งระยะสั้น เป็น เวลา 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองใช้เวลาในการวิ่ง 80 เมตรลดลง -1.75±0.60 วินาที (ตารางที่ 2)ในขณะที่ กลุ่มควบคุมซึ่งทำการฝึกตามโปรแกรมการวิ่งระยะสั้นเพียงอย่างเดียวใช้เวลาในการวิ่ง 80 เมตรลดลง -2.24±0.85 วินาที (ตารางที่ 3) แต่เนื่องจากตามทฤษฎีน้ำหนักตัวและส่วนสูงมีผลต่อความสามารถใน การทดสอบ โดยการวิ่ง การศึกษานี้จึงทำการเปรียบเทียบผลต่างของเวลาที่ใช้ในการวิ่ง 80 เมตร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ Univariate Analysis of Variance ซึ่งมีน้ำหนักและ ส่วนสูงเป็นตัวแปรร่วม (ตารางที่ 4) ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าทั้งสองกลุ่มใช้เวลาในการวิ่ง 80 เมตร ไม่แตกต่างกัน (p>0.05)

5. เปรียบเทียบกำลังของกล้ามเนื้อขาที่จากการทดสอบมาร์กาเรีย ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบกำลังของกล้ามเนื้อขาที่ได้จากการทดสอบ**มาร์กาเรีย** ระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งมีตัวแปรร่วมคือน้ำหนักตัวและส่วนสูง โดยใช้สถิติUnivariate Analysis of Variance

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P-value
Corrected	77.337 ^a	3	25.779	3.277	.037
Intercept	14.652	1	14.652	1.863	.184
Weight	15.811	1	15.811	2.010	.168
Height	7.550	1	7.550	.960	.336
Groups	15.827	1	15.827	2.012	.168
Error	204.518	26	7.866		
Total	565.524	30		0	
Corrected Total	281.855	29		1	

a = R Squared = .274 (Adjusted R Squared = .191)

หลังการฝึกตามโปรแกรมพลัยโอเมตริกควบคู่ไปกับโปรแกรมการวิ่งระยะสั้น เป็นเวลา 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีกำลังกล้ามเนื้อขาเพิ่มขึ้น 2.08±3.49 กิโลกรัม-เมตร/วินาที (ตารางที่ 2) ใน ขณะที่กลุ่มควบคุม ซึ่งทำการฝึกตามโปรแกรมการวิ่งระยะสั้นเพียงอย่างเดียว กำลังกล้ามเนื้อขาเพิ่มขึ้น 4.07±2.42 กิโลกรัม-เมตร/วินาที (ตารางที่ 3) แต่เนื่องจากตามทฤษฎีน้ำหนักตัวและส่วนสูงมีผลต่อการ ทดสอบมาร์กาเรีย การศึกษานี้จึงทำการเปรียบเทียบผลต่างของกำลังของกล้ามเนื้อขาที่เพิ่มขึ้น จากการ ทดสอบมาร์กาเรีย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ Univariate Analysis of Variance ซึ่งมีน้ำหนักและส่วนสูงเป็นตัวแปรร่วม (ตารางที่ 4) ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่าทั้งสองกลุ่มมีกำลัง ของกล้ามเนื้อขาจากการทดสอบมาร์กาเรีย ไม่แตกต่างกันp>0.05

ผลการศึกษานำมาสรุปได้ดังนี้

- 1. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีข้อมูลทั่วไปคือ อายุน้ำหนักและส่วนสูงไม่แตกต่างกัน
- 2. หลังการฝึกตามโปรแกรมพลัยโอเมตริกควบคู่ไปกับโปรแกรมการวิ่งระยะสั้น เป็น เวลา 8 สัปดาห์กลุ่มทดลองใช้เวลาในการวิ่งระยะสั้น 80 เมตร น้อยกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ p<0.001 และมีกำลังกล้ามเนื้อขาที่ได้จากการทดสอบมาร์กาเรีย เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p<0.05
- 3. หลังการฝึกตามโปรแกรมการวิ่งระยะสั้นเพียงอย่างเดียว เป็นเวลา 8 สัปดาห์ กลุ่ม ควบคุมใช้เวลาในการวิ่งระยะสั้น 80 เมตร น้อยกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p<0.001และมี กำลังกล้ามเนื้อขาที่ได้จากการทดสอบมาร์กาเรีย เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p<0.001
- 4. กลุ่มทดลอง ซึ่งทำการฝึกตามโปรแกรมพลัยโอเมตริกควบคู่ไปกับโปรแกรมการวิ่ง ระยะสั้นเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ใช้เวลาในการวิ่งระยะสั้น 80 เมตร และมีกำลังกล้ามเนื้อขาที่ไม่แตกต่างจาก กลุ่มควบคุมซึ่งทำการฝึกตามโปรแกรมการวิ่งระยะสั้นเพียงอย่างเดียว p>0.05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved